

for forslaget. Vi syntes i Fremskridtspartiet, at det er vigtigt, at vi gør, hvad vi kan, for at bekæmpe den internationale og grænseoverskridende kriminalitet, og derfor var vi meget positive over for forslaget, som det forelå.

Der er imidlertid kommet nogle ting op undervejs i behandlingen af dette forslag, som gør, at vi nu har vendt. Fremskridtspartiet stemmer imod forslaget, for det første fordi der nu er sået berettiget stærk tvivl om, hvorvidt grundloven er overholdt eller den ikke er overholdt eller den er tilsidesat.

For det andet er EU-ministrene allerede på nuværende tidspunkt blevet enige om, at dette EU-politi skal have operative beføjelser i de enkelte medlemslande. Fremtiden bliver alt andet lige – for sådan er der mange af de store, der synes det skal være – at vi i Europa, i EU og dermed også i Danmark skal have et egentligt EU-politi, et forbundspoliti, som man kender det fra USA. Tankerne er allerede lagt frem, kuglerne er støbt, det er kun et spørgsmål om tid, hvornår de bliver skudt af.

Forslaget om at gøre noget i forhold til at bekæmpe den internationale kriminalitet er godt, men når vi om et øjeblik stemmer om forslaget her, stemmer man ikke kun om forslaget, som det foreligger. Det, man også stemmer for, er en proces, der bliver sat i gang. Man siger ja til en proces, der vil føre frem til, at Danmark uden at have nogen former for indflydelse på det kommer til at gå med til, at vi får et egentligt EU-forbundspoliti.

Jeg synes, det er interessant under debatten her i dag, specielt debatten, vi havde om proceduren for forslaget, at hr. Bjørn Elmquist direkte udtalte, at det dér med grundloven var lige meget, bare der var et flertal; så kunne man i øvrigt gøre, hvad man ville.

Det er interessant set i forhold til, hvad det er for et forslag, vi her står og behandler. Og det er interessant set i forhold til, hvilke motiver der ligger til, at man vil stemme for forslaget og proceduren omkring det.

Vi kan i Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder være med til forslaget, fordi det ikke kun er forslaget, man kommer til at sige ja til. De, der stemmer for forslaget, vil sige ja til en proces, der bliver sat i gang, en proces, som Danmark reelt ingen indflydelse får på.

Bjørn Elmquist (RV):

Denne sidste uhyrlige påstand fra hr. Tom Behnkes side skal jeg ikke kommentere nærmere.

re. Den mener jeg taler helt for sig selv og falder til jorden med et brag, som må høres også ind i hans partis rækker.

Men jeg vil gøre en bemærkning om det responsum eller den artikel, vi lige har talt om for lidt siden. Der var nogen, der sagde – jeg tror, det var hr. Keld Albrechtsen – at nu ville det jo så blive skjult bag Justitsministeriets tykke mure, når vi ikke fik afbrydelse af forhandlingerne og fik sagen i Retsudvalget igen.

Det må jeg dementere på det kraftigste. Der er i nattens løb i udvalget stillet et spørgsmål i almindelighed om dette, og vi vil i løbet af ganske kort tid i Retsudvalget naturligvis få Justitsministeriets vurdering af responsummet. Og det vil så også på den måde kunne tilflyde offentligheden. Så den myte vil ikke fortsat kunne eksistere, hvis den overhovedet eksisterer.

Så må jeg også fortsætte min undren fra før over, at sagen ikke er blevet rejst noget tidligere, for man kan af denne artikel eller dette responsum, eller hvad det nu er, se, at det er dateret den 13. maj, og vi skriver i dag den 30. maj. Jeg kan undre mig meget over, at en professor, dr.jur., som bestemt skal tages seriøst og vurderes sagligt, nødig politisk, ikke sørger for at lade sådan noget arbejde, som han har udført, tilflyde Retsudvalget, tilflyde Folketinget, al den stund han ved, at vi sidder og drøfter Europolarificeringen. Jeg synes ikke, det viser særlig stor ansvarsfølelse.

Det er muligt, at der kan være nogle copy-rightproblemer i det, det kan jeg så ikke tage stilling til. Hvis det er et bestillingsarbejde eller noget, han har fået penge for af nogle andre for at aflevere, og de har forbeholdt sig den eksklusive ret til at anvende det, kan det selvfølgelig lægge nogle juridiske hindringer i vejen for, at vi har fået det i Folketinget.

Men det er nu også en ting, som jeg godt vil prøve at komme lidt videre med, for der er da ingen tvivl om, at det at smække et sådant responsum på bordet kunne være en del af en taktik. Jeg siger ikke, at det var en del af hr. Keld Albrechtsens taktik eller nogen af de andres, vi har hørt her fra talerstolen i dag, for så ville vi jo få et frygteligt slagsmål og et frygteligt skænderi, og den form for polemisering er mig også fremmed. Men jeg kan da alligevel ud fra et sagligt synspunkt beklage, at vi ikke har fået tilsendt det så hurtigt, som der var nogen, der var færdige med at gøre sig den slags tanker. Så havde vi haft den tid, som jeg forstod at hr. Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl og hr. Behnke